

FUGITIUS

Capítol 1: *La llei de la supervivència*

Potser heu sentit moltes històries futuristes; però de segur que no n'heu sentit cap com aquesta. Estem a l'any 3.844; els humans, desesperats per la contaminació de la Terra i la imminent fi del món, han recorregut anar a altres planetes. A la Terra ja només queda pobresa i el govern té tot el poder, els guardians estan per tot el món, però no es preocupen gaire per la seguretat. Bé, per tot el món no; hi ha un lloc, unes runes, unes deixalles, un lloc amb infinits noms però que els seus inquilins anomenen: el BUNKER! Està situat darrere d'unes muntanyes i allà hi viu el nostre protagonista, un noi que es diu Lex i és membre de la O.R.G. (**O**rganització **R**ebel contra el **G**overn). En Lex comparteix habitacle amb en Roc, la Ría, el General Li i una colla de soldats més. Ell és un petit lladre, també conegut pel govern com a *Unitat R*.

En el moment en que comença aquesta història, en Lex es trobava a la ciutat, d'incògnit. De moment ja havia aconseguit 86 Crèdits, la moneda local (aquesta quantitat equivaldria a uns 10 Euros), quan de sobte es va sentir un crit:

- La unitat R!- va cridar un guàrdia.

- M'han descobert!- va pensar en Lex, i d'un parell o tres de salts es va enfilars a una teulada i va arrencar a córrer. Quan ja pensava que els havia perdut, el van acorralar;

- Quedes detingut! - va cridar un guàrdia.

- I què? - va preguntar en Lex - Em portareu al racó de pensar? - va fer en to irònic.

I amb un parell de moviments va saltar a un terrat... Però allà l'esperaven cinc guàrdies, i... "Pam!" Un dels guàrdies va disparar.

Al dia següent es va despertar en un camió d'esclaus junt amb més persones, que no tenien gaire bona pinta. En Lex tenia una ferida al braç a causa de la bala, tot i que, per sort, la tenia embenada i quasi curada.

De sobte es va adonar de que en Roc, la Ría i en general Li també hi eren!

-Pssst, eoo.- va fer en Lex en veu baixa.

-Estic aquí!- va dir una veu... era en Roc!

Poc després es va despertar la resta...

- Què hi fem aquí?- va preguntar en Lex xiuxiuejant.

- Et van atordir i et van extreure la informació - va contestar el general Li amb la seva veu de tro.

- I llavors van descobrir on ens situàvem!- va exclamar la Ría.

De sobte es van sentir uns cops: "Pam, Pam, Pam, Pam!" Llavors, el camió es va estavellar contra una roca i la porta va quedar destrossada.

En Lex en va tenir prou amb un cop de peu per obrir-la; estaven a un desert immens i feia calor, molta calor...

- Anem per feina!- va exclamar en general Li.

El grup va anar a la cabina, els conductors eren inconscients. Van agafar el material: 4 pals, uns prismàtics, aigua, menjar, una farmaciola de primers auxilis, una motxilla, un mapa, un encenedor, un ganivet i roba safari per aguantar la calor. Seguidament van alliberar a la resta de presos i van fer camí cap a una gran aventura.

Capítol 2 : *Home sweet home*

Ja feia una bona estona que havien emprès la marxa, i en Lex estava exhaust; entre la calor i la ferida del braç ja quasi no li quedaven forces, no com la Ría, que anava al capdavant del grup:

- Ei Lex! - va cridar la Ría - Que estàs cansat?- va preguntar.

- Noooo, què va!- va dir en Lex amb sarcasme, tot esbufegant – Què no es prou expressiva la imatge?- va preguntar ell.

- No, sembla que estiguis cansat - va respondre ella.

- I és clar que ho estic!- va exclamar ell.

- Doncs jo no- va dir ella en to burleta.

- Ah! No me n'havia adonat!- va dir ell una mica mosca.

- Sí, és que jo sóc de temperatures altes- va dir ella xulejant-se.

- I jo de fredes- va respondre en Lex.

- Aaaah, és per això que aguantes tant poc!- va dir la Ría.

- Ja m'agradaria veure't a tu a la neu.

- Doncs tu de moment fas pena- es va defensar ella.

- I tu no aconsegueixes 86 crèdits en ta vida! – cridà ell

Llavors va intervenir en Roc:

- Ei, ei, calmeu-vos, no us baralleu.- va dir intentant calmar-los.

- Ha començat ell/a!- van cridar tots dos alhora.

- Em sembla que necessiteu descansar- va dir en Roc.

- Només t'ho sembla?- va preguntar en Lex. En Roc va passar d'ell, i els va portar a unes roques que sobresortien i feien ombra. Mentrestant en Lex i la Ría seguien barallant-se:

- Ets un lladre fastigos!- cridava ella

- I tu et perdries a casa teva!-contestava en Lex.

Al cap d'un estona ho van deixar estar i van decidir fer una becaina.

Mentrestant passava per allà una caravana de mercaderies. El soroll dels camells va despertar a en Lex, i com no podia ser d'una altra manera, a en Lex se li va acudir una idea: ell era un lladre, i necessitaven muntura, i allà hi havien uns camells... Així que va aprofitar que els mercaders estaven despistats per agafar sis camells, i va desaparèixer entre les dunes. Quan va tornar, els altres ja s'havien despertat, i havien caçat una serp per a menjar.

- Però no teníem les racions de menjar comprimit dels conductors del camió?- va preguntar en Lex.

- Sí, però el menjar comprimit no caduca i com més menjar tinguem millor, tros d'ase!- li va contestar la Ría.

- Inútil!- va fer en Lex.

- Carallot!- li va tornar la Ría.

- Va nois, no hi tornem!- va dir en Roc.

En Lex i la Ría es van llançar una mirada assassina, van agafar un tros de serp fregida i va començar a menjar.

Al dia següent van reprendre el camí amb l'esperança de que en algun moment acabaria aquell interminable desert. I quan ja portaven una bona estona caminant en general Li va veure alguna cosa.

- Em sembla que he vist un oasi!- va exclamar, i va agafar uns prismàtics – Sí, sí! hi ha un oasi!- va afirmar entusiasmada.

- Segur que son visions- va dir en Roc.

Llavors en Lex va agafar els prismàtics i va mirar:

- I no és només un oasi, és una selva! Una selva immensa!- va exclamar.

Van córrer cap a la selva i... Efectivament, era una selva de debò, una de les

bones! El grup hi va entrar i va començar a explorar. Al cap de pocs minuts es van trobar una nau estavellada. El general Li la va inspeccionar; les condicions eren pèssimes, li faltaven peces, i no hi havia supervivents. Però tot hi així aquella nau seria la seva casa durant uns quants dies, fins que aconseguissin arreglar-la; allà estarien protegits de les feres i les pluges.

El grup es va organitzar i van distribuir les feines: el general Li, el més forçut del equip, va anar a buscar llenya per construir i reparar les goteres de la nau; en Lex, el més astut, va anar a buscar aigua; en Roc, l'informàtic, va construir una dessalinitzadora per a l'aigua; i la Ría, la més estratègica, va anar a fer trampes per als animals. Al cap d'una estona havien acabat totes les tasques, tenien foc, una atalaia per fer torns de guàrdia i ja tenien un conill rostit i més aigua. Allò sí que era un dia productiu!

Al dia següent, quan es van despertar, van fer una reunió:

- Necessitem peces per arreglar la nau, no aguanto més aquest lloc!- va dir la Ría.

- Ni jo- va dir en Roc.

- Hi ha massa mosquits- va dir en Lex.

Es van quedar uns moments en silenci i pensatius.

- És clar, el desert!- va exclamar en Lex.

- El desert?- va preguntar la Ría sense entendre el que volia dir.

- Lex tens raó!- va exclamar en general Li.

La resta no entenien res.

- Al desert hi ha traficants de robots i petits pobles, si busquem una mica segur que trobem peces!- va deduir en Lex.

- És veritat!- va exclamar en Roc.

- D'acord, ho accepto, per un cop té raó.- va fer la Ría.

En Roc i en Lex van anar al desert, i amb l'ajuda del mapa van trobar un petit poblat on hi havia un mecànic... Però tenien un problema: estaven tan lluny de casa que els crèdits no servien! I allà no hi havia cap oficina de canvi. Per aquest tipus de situacions, estava el Lex. Ràpidament va aconseguir la moneda d'allà. Ara li tocava entrar en acció al Roc i trobar les peces necessàries. Però allò no era feina fàcil; primer perquè no hi eren totes i després perquè el botiguer no els hi volia posar barato. Al final, després de molt regatejar, van aconseguir-les a un bon preu i per fi podien tornar i intentar arreglar el que seria el seu medi de transport per escapar.

Quan van arribar a la selva els seus companys els esperaven. Havien d'anar per feina; en Roc i la Ría van començar a arreglar la nau. En Lex es va quedar cuinant i el general Li fent guàrdia a la atalaia. Just quan estaven a punt d'acabar, d'entre les ombres va sortir una immensa, esgarrifosa i afamada **PANTERA NEGRA**. El grup va córrer a amagar-se al capdamunt de la nau on la bèstia no podia pujar i en Lex va encendre una torxa per espantar a la pantera.

- Eiii... gatet boniquet, ves a casa a fer nones i deixa'ns en pau, si us plau- va fer en Roc.

- Molt bona idea, digues-li coses que segur que ens entén!- va dir en Lex en to irònic. Al cap d'un estona la pantera es va cansar, però just quan estava apunt d'anar-se'n, va tornar a apropar-se a la nau i va fugir amb un deliciós conill rostit entre els ullals. El grup no soparia aquella nit.

Capítol 3 : Adéu Terra!

Al matí següent, en Roc i en Lex van tornar al desert, per aconseguir un parell de peces que necessitaven i la Ría va anar a explorar la Selva. En tornar, venia amb una bona quantitat de petroli; ara ja tenien combustible per provar aquella nau desastrosa però alhora esperançadora. Van posar en marxa la nau i van arrencar els motors... funcionava!

- En marxa, estabilitzadors!- va fer en Roc.

- Sí!- va exclamar la Ría - On us agradaria anar ara?

- A mi al planeta c-43, o sigui a Ameba- va contestar en Roc.

- Doncs a mi...- però en general Li no va tenir temps d'acabar, perquè just en aquell moment les turbines noves van començar a sonar, i... 3...2...1... **IGNICIÓ!!!!!!!!!!**

- Adéu terra...- va dir en Lex ploriquejant.

I així és com el grup es va llençar cap a un altre planeta, a una nova aventura. Però això... això ja és una altra història...

Escrita per: **Pseudònim Anònim**